

βαίωσιν βάζουν καὶ ἀλληλογία ρεάλια πέντε / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ παρακαλετῶν μαρτύρων.

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας +++

/ — Ζαχαρίας Γριμπιάς μάρτυρας. —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

379

Διαθήκη

φ. 208^v - 210^r

Ἐβγαλμένος ὁ πόντος τῆς Κατερίνας καὶ

Τζενε[βρίνας.....] / καὶ τοῦ κοπελουδίου.

Φ 214

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683 ἐν μηνὶ Δικεβρίου 5 κατὰ [τὸ πα] / λαιόν, εἰς τὸ Μέσαν Κάστρον τῆς Ναξίας εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς κερίας Τριανταφυλιᾶς / γυνῆς τοῦ μισέρ Ντομένεγου Βέγγια. Ἐπειδὴ καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων οἶδεν τὴν ντελείωσιν αὐτοῦ / οὐδὲ τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ ἄνω ἡ εἰρημένη κυρία [Τρι] / ανταφυλλιά φοβιζαμένην τὴν ἀωρίαν τοῦ πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβην ἀ[φ] / νίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην ἐπροσκάλεσεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριον ἵνα διὰ τῆς τοιαύτης διαθήκης διορθωθῇσεται καὶ μείνουσιν τὰ πράματά της διορθωμένα καὶ τὰ / παιδία της εἰρηνικὰ καὶ ἀσκανδάλιστα σῶον γὰρ ἔχειν τὸ νοῦν ἀκεραία τῇ γλῶττα καθα / ρὰς τὰς ἀκοὰς καὶ τὰς ἐτέρας της αἰσθήσεις μὴ εὕρισκομένην εἰς κλίνη κατὰ-κοιτην ἀ / λλὰ καθεζομένην εἰς καθένδραν ἔχοντας ὅλας της τὰ μέτρα σῶα καὶ ἀκέραια / καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίῳ ἀγάπη καὶ τετελειωμένην / συγχώρεσιν τοῖς εἰπόντι κατ' αὐτῆς τί ἀγαθὸν ἢ πονηρὸν ἔπειτα ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ / ὅμοια παρ' αὐτῶν ἥτοι λέγειν πῶς ἀφήνει τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας / Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν της ὁλωνῶν της τῶν μαιδιδῶν καὶ ἐνκονιδῶν της ἐδῶ παρῶν καὶ ὁ συν / βίος της ὁ ἄνωθεν μισέρ Ντομένεγος / ὅλος ὕγι / ἡς / καὶ ποιεῖ καὶ αὐτὸς τὰ ὅμοια ὡς ἄνωθεν. "Ὅθεν λέ / γει τὸ αὐτὸν ἄνωθεν ἀντρώπο μισέρ Ντομένεγος καὶ κερά Τρανταφυλλιά πῶς τις θυγατέρ / ες στος τὴν κερά Μαρουλιά καὶ κερά Κατερίνα τίς ἐπάνδρεψαν καὶ σὲ ὅ,τιν τὸς ἐτά-ξασιν εἰς / τὰ προικοχάρτια τὸς ὅλα τὸς τάχουν δοσμένα καὶ δὲν τὸς ἐχρεωστοῦσιν πλέα τίποτις ξεχὸς / τῆς κερά Μαρουλιάς ὅπου τῆς ρεστάρου ἓνα τιλάριν κ' ἓνα ζευγάριν σεντόνια διὰ τὰ ὁ / ποῖα τῆς ἀφήνου ἐν σκρίτον δέκα ρεαλίων ὅπου τὰ

χρεωστεῖν ὁ Μανώλης τοῦ Πλαστή / ρην νὰ τὰ λάβῃ αὐτὴν ἔτσι καὶ τοῦ υἱοῦ τος
τοῦ ἀφέντη πρὲ Δημήτρην τὸν ἔχου ριφάδον / εἰς ὅλον του τὸ πατριμόνιον ὅπου τοῦ
ἐτάξασιν καὶ δὲν τοῦ χρεωστοῦσιν πλέον τίποτις πλὴ / τὴν θυγατέρα τος τὴν κερά
Τζενεβρίνα ὅπου ἔχου τὴν σήμερον εἰς τὸ χέριν τος ἀζά / πισσαν τῆς ἀφήνου πρῶτον
τὰ ἴδια σπίτια ὅπου κάθονται καθὼς εὐρίσκονται. / Ἀκόμη ἀφήνου τῆς τὸ ἀμπέλιν
μὲ χωράφια μὲ περιγάρδιν μὲ πηγάδι καὶ πατητήριν / ὅλο ὡς καθὼς εὐρίσκεται
τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὲς Προσαρὲς παντοτινὸ μὲ τὸν / Φραντζέσκον Καστελλάνο.
Ἀκόμη τὸ χωράφι τῆς Στελίδας καὶ τὸ χωράφιν ποὺ ἔχουν ἂ / γορὰ ἀπὸ τὸν Φραν-
τζέσκον Καστελλάνο στὸ μέρος τῆς Σταυροπηγῆς καὶ αὐτὸν παντοτινὸν / μὲ τὸν
ἴδιον Φραντζέσκον. Ἀκόμα τὴν καυκάραν ὅπου ἔχουν εἰς τὸν Ἀγιον Ἰωάννη τὸν
/ Χρυσόστομον ποὺ πάγειν τὸ καβαλλάριν καὶ τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν ἀγορὰ εἰς τὰ
Ζίρια / ἀπὸ τὸν Τζιφεράκη. Ἀκόμη τὰ δύο κομμάτια τὰ χωράφια στὸν Σανκρι
τᾶχουν παν / τοτινὰ μὲ τὸ Γεώργην Σκουλουδάκη. Ἀκόμη τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν
στὰ Κάτω Χωριὰ / μαζὶν μὲ τὸν Θωμᾶν Κατζιμπᾶ τῷχει [[ἀγορὰ]] ἀπὸ τὸ Ψαρό-
γιαννη κ' ἔχουν το παντοτι / νὸ μὲ τὸ Σταυράκη. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι στ' Ἀμούργιου
παντοτινὸ μὲ τὸν Μπαμπατόπου / λον. Ἀκόμη τὸ κομμάτιν τὸ ἀμπέλιν τζῆ Κουτζο-
κέραινας σύνμπλιο τοῦ ἄνωθεν πραμάτου / πῶχομε μὲ τὸν Μπαμπακόπουλον καὶ κρα-
τοῦν το διὰ δέκα ρεάλια καὶ ἂν τῆς τὰ δώσου ἄς / [τὸ πάρου νᾶναι] ἐδικόν της.
Ἀκόμη τίς ἐντριτίες ὅπου ἔχουν στὰ Πλατάνια καὶ τὴν μπρε / βόλ[αν]χαρες
ἐντριτεύει τὴν ὁ σινιὸρ Νικολετάκης Σουμμαρούπας. Ἀκόμη τὸ χωράφιν ποῦχουν
ἂ / γορὰ ἀπὸ τὸν Μαυρογιάννη εὐρισκόμενον στὸν Ντίμιο Σταυρὸν τὸν τριτεύει καὶ
αὐτὸν ὁ σινιὸρ Νι / κολετάκης. Ἀκόμη ἓνα κομμάτιν χωράφιν ἐλεύθερον εἰς τὰ
Μάρμαρα τῷχουν ἀπὸ τῆς Μουλα / ροῦς καὶ ἕτερον χωράφιν στὸν αὐτὸν τόπον ἀπὸ
Ἰωάννην Μούτουλα ἐλεύθερον. Ἀκόμη τὸ α / [.....]ου στῶν Κυνηγῶν παντοτινὸ
μὲ τὸν Κοντὸ τῷχου ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ Κοντζαλᾶ τι / [.....]. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι ὅπου
ἔχουν εἰς τὸ Δαμαλᾶ καὶ κάνει το ὁ Φρανγγούλης τὸ κρατοῦν ἂ / μανάτε τοῦ Μιχά-
λη Μιλουράντζου διὰ ρεάλια σαράντα τρία καὶ ἂν τὰ δώσου ἄς πάρου τὸ / πρᾶμαν
τος εἰ δὲ ἄς εἶναι ἐδικόν της. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφι ποὺ ἔχουν τῆς Μελου-
ράντζα / νας στὸν Βουρβουριά καὶ τρῶσιν το μὲ τὸν ἀφέντη τὸ Φιλιππάκη Γριμάλ-
δην καὶ κρατεῖ τον καὶ / αὐτὸν διὰ δεκοχτῶν ρεάλια καὶ ἂν τὰ δώσῃν ἄς τὸ πάρην
εἰ δὲ ἄς εἶναι καὶ αὐτὸν ἐδικόν της. / Ἀκόμη τὸ χωράφιν στὴν Μπελεκιδιὰ τῷχουν
παντοτινὸ μὲ τὸν Μαθαῖον τῆς Δρακούλαινας. Ἀκό / μη τὸ χωράφιν τῷχουσιν στὸν
Ἀγιν Σώστην καὶ τὸ ἀμπελάκιν στὸν Μπλατὸν Ποταμὸν τῷ / χουν παντοτινὰ μὲ
τὸ Μαυρομματάκη. Ἀκόμη τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν μὲ τὸν Ἰωάννην Φαρα / κκάρην
καὶ μὲ τίς μπαρμπάδες του λεγόμενον τοῦ Φράρου. Ἀκόμη τὸ ἀμπελάκιν ὅπου ἔχου
/ ἀπὸ τοῦ Σέργην καὶ κρατοῦ τον καὶ αὐτὸν ἀμανάτε διὰ τριάντα δύο ρεάλια καὶ ἂν

δώσου ἄς τὸ πάρου εὐρισκόμενο στὴν Βελανιά. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχουν
τοῦ Γερουγιάννη καὶ αὐτὸν / ἀμανάτε διὰ ρεάλια ἑφτά καὶ ἂν τὰ δώσῃν ἄς τὸ
πάρην. Ἀκόμη τὸ χωράφιν στὶς Λόγγους τὸ σύν / μπλιο τοῦ Γρινερίου τῶχουν ἀγορὰ
ἀπὸ Μανώλη τῆς Ἀντριάνας. Ἀκόμη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχουν / στὰ Τζιμαούριν ἀγο-
ρὰ ἀπὸ τὸ Φαρακάρη τὸ Μανώλη κάνει το παντοτινὸν ὁ Ἰάκουμος / τοῦ Κοσκινᾶ.
Ἀκόμη ἀφήνουν τῆς τὰ ζᾶ καὶ πρόβατα ποὺ ἔχουσιν μὲ τὸν Ἀνεμογιάκου / μον
κατὰ τὸν καδέρνο τος νὰ τᾶχουσιν μὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς τὴν Κατερίνα καὶ ἀπεθανών / τας
τῆς Τζενεβρίνας ἃ δὲν ἔχῃν παιδίᾳ νᾶναι τῆς Κατερίνας. Ἀκόμα τῆς Μαρουλιᾶς
νὰ / εἶναι τὰ πρόβατα ποὺ ἔχουν μὲ τὸ Σαλιαράκη καὶ τὰ ζᾶ ποὺ ἔχουν μὲ τὸν
Δημήτρην / τῆς Μπουμπουδοπούλας νὰ εἶναι τοῦ υἱοῦ τος τοῦ πρὲ Δημήτρην καὶ
τὸ σκρίτον τοῦ ἰδίου Δη / μήτρην. Ἀκόμη τὰ ζᾶ ποὺ ἔχουσιν μὲ τὸν Ἰάκωμον τὸ
Λινάρδον νὰ εἶναι τοῦ ἐγγονοῦν / τος τοῦ Γεωργάκη / Βάβουλα / καὶ ἐκεῖνα πῶχου
τὰ πρόβατα καὶ τὶς γαδάρες μαζὶν μὲ τὸν Φραντζέσ / κον Καστελλάνο νὰ εἶναι καὶ
αὐτὰ τοῦ αὐτοῦ Γεωργάκη. Ἀκόμη τὶς γαδάρες ποὺ ἔχομε μὲ τὸν Ἰάκωμμο τὸν
Ἀνεγριωμένον καὶ τὴν ἀγελάδα πῶχομε μὲ τὸν Κωνσταντῆν τὸν / Τζιφεράκη νὰ
εἶναι τῆς Τζενεβρίνας. Ἀκόμη καὶ τὶς γαδάρες ποὺ ἔχομε μὲ τὸ Μά / ντακα νὰ εἶναι
τῆς Κατερίνας. Ἀκόμη καὶ τὸ τετάρτιν τῇ φοράδα ποὺ ἔχουν μὲ / τὸν Μπρομπονᾶ
ὅπου ᾽ναι στὸ Δαμαλᾶ νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθεν Γεωργάκη. Ἀκόμα / λέσιν τὸ αὐτὸν
ἀντρώονον πῶς σὲ ὅ,τιν σκρίτα τὸς εὐρεθοῦσιν καὶ σὲ καδέρνον / χρειοφελέματα
ὅλα νὰ εἶναι τῆς Τζενεβρίνας κἀνοντας καὶ κοντετζιόνε οἱ αὐτοὶ / γονέοι τῆς θυγα-
τέρας τος τῆς Τζενεβρίνας ὅτιν σὲ ὅσαν τῆς τάζουν ἄνωθεν νὰ εἶναι τῆς / ἐξουσίας
τῆς νὰ τὰ ἔχῃν καὶ νὰ τὰ κυριεύῃν καὶ ἂν δώσῃν ὁ Θεὸς καὶ παντρευτῆν ἢ κάμη
παι / διγὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τῆς νὰ τὰ δώνῃ τῶν μπαιδιῶν τῆς εἰ δὲ καὶ ἤθελε ἀπο-
θάνει ἄκλη / ρην τὰ ἄνωθεν σπίτια ὅπου τῆς τάζου νὰ εἶναι τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς
Κατερίνας μὲ τοῦτον / ἢ αὐτὴ Κατερίνα ἂν κάμη θηλυκὸν παιδί νὰ βγάλῃ τὸ ὄνομάν
του Τρανταφυλ [.....] / νη εἰ δὲ καὶ δὲν εἶναι Τρανταφυλλιά καὶ κάμη Μαρουλιά
νὰ τῆς τὰ δίνῃ ἐκεῖνης. Ἀκόμη [νὰ τῆς] / καὶ τὴν καυκάρᾳ ποὺ εἶναι στὸν Ἅγιο
Ἰωάννη Χρυσόστομον καὶ τὶς ἐντριτίες καὶ τὸ χωρά[.....] / βρογιαννη καὶ τὸ ἀμπέλι
τοῦ Ἀμουργιοῦ καὶ τῆς Κουτζοχέραινας καὶ τοῦ Κυνηγοῦ καὶ [τις.....] / καὶ τὰ
χωράφια τοῦ Σανκριοῦ ποὺ βαστᾶ παντοτινὰ ὁ Κουλουδάκης. Εἰ δὲ [.....] / λοιπὰ
πράματα νὰ πηγαίνου εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς τῇ Μαρουλιᾶ τὰ πράματα [.....] / μὲ
τὰ Μαυροματάκια καὶ τὰ πράματα ὅπου ἔχουν μὲ τὸ Φαραγγγάρην καὶ τὸ πρᾶμα
[τοῦ] / νεροῦ καὶ τὸ ἀμπέλι ποῦναι στὰ Τζιμαούριν. Εἰς δὲ τὸν ἀδελφόν τῆς
τὸν πρὲ Δημήτρην νὰ πηγαίνῃ τὸ ἀμπέλιν τοῦ Δαμαλᾶ καὶ ἐκεῖνο τὸ πρᾶμα ποὺ
ἔχου εἰς τὴν Βουρβουριά / ποὺ τρῶσιν μαζὶν μὲ τὸ σινιὸρ Φιλιππάκη Γριμάλδην
καὶ τὸ ἀμπελάκιν τοῦ Γερουγιάννη / καὶ τὸ χωράφιν πῶχομε παντοτινὸ ἀγορὰ ἀπὸ τὸν

Φραντζέσκον Καστελλάνο. Τὸ δὲ / πρᾶμα τῶν Μπροσάρων νὰ πηγαίνην εἰς τὸν ἔνγ-
γονάν τος τὸν Γεωργάκην τὸν Βά / βουλα καὶ τὸ χωράφιν τῆς Στελίδας καὶ τὸ ἀμπέλι
ὅπου ἔχουν μὲ τὸν Σέργην στὴν Βε / λανιά καὶ τὸ ἀμπελάκιν ὅπου ἔχουν στὸν Μπλατὺ
Ποταμὸν μὲ Σαβασιλάκην εἰ / δὲ ἄς τοῦ δώσουν τὰ ἄσπρα ποὺ χρεωστοῦσιν κατὰ
τὸ σκρίτον καὶ ἄς τὸ πάρου. Ἀκόμη ἀφήνουν / το καὶ τὸ χρέος ὅπου χρεωστεῖν
καθὼς φαίνεται τὸ σκρίτον εἰς τὴν καντζηλλαρία μὲ τὴν / κοντετζιὸν ἐτούτην ὅτιν
ἂν ἀποθάνῃ ἄκληρος ὁ αὐτὸς Γεωργάκης νὰ στρέ / φουνται εἰς τὰ παιδιὰ πάλι τοῦ
παπποῦ του τοῦ μισέρ Ντομένεγου καὶ τὰ ἐξῆς λέγοντας / καὶ τοῦτον οἱ αὐτοὶ γο-
νέοι ὅτιν νὰ ἔχην ἐξουσία ἢ ἄνωθεν κερά Τζενεβρίνα ὅτιν εἶθεν νὰ μὴν τῆς / τὸ δώσῃν
καὶ τύχη τῆς ἀσθένεια ἀπὸ Θεοῦ ἢ ἄλλη δυστυχία κατὰ τὸ ἀνθρώπινο νὰ ἔχην ἐξου-
σί / α νὰ πιάνῃ ἀπὸ τὰ πράματα ὅπου τῆς ἀφήνου νὰ δίνη νὰ πορεύεται εἰς τὴν δυστυ-
χίαν τῆς / εἰς δὲ τὰ ἀποδέλοιπα νὰ γίνεται κατὰ τὴν κοντετζιὸν τὴν ἄνωθεν πλή
νὰ ἐβγαίνῃ ἐκεῖ / νο ποὺ ἤθελε κατελύσειν ράτα περτζιὸν ἀπὸ τὸ πρᾶμα ποὺ παίρνου
ὅλα τὰ παιδιὰ / ὡς ἄνωθεν. Ἀκόμα τὸ αὐτὸν ἀντρόῦνο ἀφήνου τοῦ κοπελουδίου τος
τῆς Κυριακῆς τοῦ Μα / ρινάκην διὰ τὴν ψυχὴν τος ἓνα κομμάτιν χωράφιν εἰς τὸ
Πολύχνι τὸ ἔχου ἀπὸ τὸ Μανώλην / Φαραγγγάρην καὶ ἄλλο κομμάτιν χωράφιν
εἰς τὴν Τρυπητὴν τόχουν ἀπὸ τοῦ ἰδίου κι' ἔχουν το μα / ζιν μὲ τὸν Κουλουμπάκην.
Ἀκόμη καὶ ἓνα κομματάκι ἀμπελάκιν εἰς τὲς Σίνφωνες καὶ κάνου / το κουντουβερ-
νικὸν τοῦ Καψάλη οἱ θυγατέρες νὰ εἶναι ἐδικάν τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν λέγειν / ἢ
ἄνωθεν κυρία Τρανταφυλλιά πὼς τὰ πράματα καὶ σπίτια ὅπου ἤφηκε / ὁ μακαρίτης
ὁ ἀδελφός τῆς ὁ ποτὲ Ντεγάνος καθὼς διαλαβάνει ἢ διαθήκην του καὶ ὡς ἐξουσιά-
στρα ὅπου τὴν ἀφήνει νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται διὰ τοῦτον ἢ αὐτὴν ἀρ / χόν-
τισσαν διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃν σκάνδαλον εἰς τὰ παιδιὰν τῆς θέλει μὲ ἰδίαν τῆς βουλή
καὶ μὲ κα / λὴν τῆς γνώμη καὶ μοιράζει τα εἰς τὰ παιδιὰν τῆς καθὼς εἶναι ἢ ὁρεξίν
τῆς καὶ καθὼς ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς τῇ / ν ἐφωτίσειν καὶ ἐν μπρώτοις ἀφήνει τοῦ υἱοῦ
τῆς τοῦ ἀφέντη πρὲ Δημήτρην τὸ ἀμπέλι στὴ Μο / νῇ ὅπου εἶχεν πατριμόνιο ὁ
μακαρίτης ὁ ἀδελφός μου, ἀκόμη καὶ τὸ δακτυλίδι ὅπου / τονε ἀρρεβώνας μου καὶ
ἤφηκέν του το ὁ ἀδελφός μου νὰ εἶναι καλὰ δοσμένον μὲ τὴν κον / τετζιὸν ἐτούτην
νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὰ πουλήσῃν μήτε νὰ τὰ χαρίσῃν καὶ τοῦτα καὶ τὰ / ἄλλα ὅπου
τοῦ ἔφησεν μόνο νὰ τὰ γοντέρῃ ἕως τὴν ζωὴν του καὶ ἀπὸ κεῖ καὶ κεῖ νὰ πηγαίνου
/ ἀπὸ παπᾶ ὡς παπᾶ ἀπὸ τὸ γένος μας. Ἀκόμη ἀφήνει τῆς κερά Μαρουλιᾶς τὸ
/ [.....]πέλι στὰ Κάτω Χωριὰ ὅπου εἶχεν ἀπὸ τῆς κερά Γλέτας τοῦ Γᾶ λεγόμενον
τοῦ Φαντάκην / [.....] χωράφιν στὸ Σανκρὶ λεγόμενον Τζικούρα στ' ἀπάνω Σαν-
κρὶν στοῦ Τούρκου τὸ Λαγγάδι / [.....] ὁμῆ ἄλλο ἓνα χωράφι καὶ αὐτὸν στὸν Σαν-
κρὶ λεγόμενον τοῦ Νικολάκην. Ἀκόμη ἀφήνει καὶ / [.....] τῆς θυγατέρας τῆς τῆς
κερά Κατερίνας τὰ σπίτια ποὺ ἔχει στ' Ἀπάνων Σανκρὶ καθὼς ε / ὑρίσκονται

σπίτι / [...]στι [ό / τοπ / ο] τοῦ / [...]γίου / και τὸ χωράφιν ποὺ εἶναι στὸν
 Ἁγίον Ἐλευθέριον. Ἀκόμα ἀφήνειν και τῆς κε / ρὰ Τζενεβρίνας τὸ ἀμπέλι στῶν
 Ντεμπακόνπουλω ἀκόμη και τὴν κοπριά με τὸ σπῖτιν ὁ / ποὺ κάθεται ὁ Μυλωνᾶς
 ἔστ' Ἀπάνω Σανκρὶ και ἀποθανόντας της νὰ πηγαίνει τὸ αὐτὸ σπῖτιν και / κοπριά
 τοῦ ἀδελφοῦν της τοῦ πρὲ Δημήτρην και νὰ γροικᾶται και αὐτὸν κατὰ τὴν κοντε-
 ζιὸν / ὅπου τοῦ ἔχουν και εἰς τὰ ἄλλα και τὸ ἀμπέλι νὰ πηγαίνει εἰς τοῦ ἐκονοῦν της
 τοῦ Γεωργάκη τοῦ Βά / βουλα λέγοντας με κοντετζιὸ ὅτιν εἰ δώκη ὁ Θεὸς και κάμη
 παιδία νὰ εἶναι τῶν μπουδιῶν του / εἰ δὲ και ἀποθάνη ἄκληρος νὰ στρέφεται εἰς τὰ
 ἄλλα τζη παιδία. Ὅθεν οἱ αὐτοῖν ἄνωθεν γονέ / οι λένε και παραγγεῖλου ὅτιν στὰ
 ὅσαν ἐφήκασιν και εἰς τὰ ὅσαν ἐπαραγγεῖλασιν νὰ / εἶναι ὅλα στερκτὰ και βέβαια
 και νὰ τελειώνουνται ὅλα ἀπὲς ἀποβιώσουσιν και οἱ δύο ἀ / πὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον
 εἰ δὲ και ζήσῃν τὸ ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ ἄλλον νὰ τὰ κρατῇν εἰς τὸ χέριν του / νὰ τὰ
 καρποτρώγῃν και μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του νὰ γίνεται ὡς εἴρηται και ὡς ἐπαράγγ-
 γειλαν. / Ἐτι ρωτηθεῖς παρ' ἐμοῦ τοῦ νοταρίου εἰ ἔχουν παραγγεῖλου τί ἕτερον
 και εἶπα μου οὐχὶν εἰ μὴν / ἢ παροῦσαν τος διαθήκη θέλου νὰ εἶναι στερεὰ και ἀγά-
 λαστην και νὰ ἔχῃν πάντα τὸ κῦρος και / ἀνέκοπτον και τὰ ἐξῆς παρακαλώντας
 και ἀξιοπίστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι ὑπογρά / φου ὑπὸ χειρός τος.—

/ — Τζώρτζης Σουμπαρούπας μάρτυρας παρακαλετὸς

/ — Χρυσῆς Γιουστινιάνος μάρτυρας παρακαλετὸς

/ — Ἰάκωβος Μαλατέστα μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

380

Συνυποσχετικὸ

φ. 211^Γ

/ Φ 218

/ + Εἰ[ς] δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 9/
 ἐπειδὴ και νὰ εὐρίσκε / ται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσιν τὸν Τζανέτον Νταμέντζον
 και τὴν Μαρία τὴν θυ / γατέρα ποτὲ Ἰωάννη Κατζούρη ἀπάνω εἰς ἓνα κομμάτιν
 πρᾶμα ὅπου τὸς εὐρίσκε / ται ἀπὲ γονικόν τος παντοτινὸ εἰς τὸ μέρος τῶν Γλινά-
 δων σύνμπλιο τοῦ μισέρ Φραν / τζέσκου Βαφτισμένου στὸ ὅποιο πρᾶμα ἐλεμεντά-
 ρουν τότε ὁ ἄνωθεν Τζανέ / τος εἰς τοὺς κοπιαστάδες πὼς δὲ τὸ κυβερνοῦ τὸ πρᾶμα
 καλὰ κατὰ τὴν τάξιν / τῶν μπαντοτινῶν και ἐζήτα νὰ τοῦ δείξου γραφὴν τοῦ παντι-

